

Mükemmel Faruk Macerası: sağlık Bakanı Faruk

Bir zamanlar, zamanın kendisine bile yetisemediği bir şehirde, Faruk adında mükemmel bir adam yazardı. Herkes ona "sağlık Bakanı Faruk" derdi ama biz ona sadece Faruk diyeceğiz çünkü samimiyiz. Faruk, hem sağlık bakanıydı hem de “Faruk Eczanesi” adında, zamanla yarısan eczanesinde mucizevi ilaçlar satardı. Ama bugün sıradan bir gün olmayacaktı. Bugün, Farukzama günüydü.

Farukzama, zamanın icinden geçerek yorgunluk, yaşlılık ve pazartesi sendromunu anında silen efsanevi bir ilacı. Lakin üretimi öyle kolay değildi. İcine ay ısığında dans eden zencefil tanesi, flamingo gözyası ve bir tutam "ama neden ya?" duygusu konuluyordu. Bu nedenle sadece yılda bir kere, gökkusagının ters döndüğü günlerde satılırdı. Ve iste o gün gelmişti.

Faruk sabah gözlerini “farukca” bir şekilde açtı. Aynaya baktı ve “Bugün faruklandım!” dedi. Üzerine beyaz doktor önlüğünü değil, altın işlemeli bir pelerin geçirdi çünkü bugün sıradan bir sağlık günü değil, kaderin faruklandığı bir gündü.

Eczaneye doğru yürürken, gökyüzü bir anda mor pembe karışımı bir renge büründü. Ve tam o anda... gökten, kulagında küpe, sırtında dövme, gözlerinde güneş gözlüğü olan sihirli bir esek indi. Adı Essekaliburdu. Antik rivayetlere göre, Farukzama ilacını almak isteyen her birey, Essekalibur'la Zaman Yarısı yapmalıydı.

Faruk hiç tereddüt etmeden, pelerinini savurdu. “Faruk'um ben. Yola geldiysem yol da faruklansın!” dedi. Essekalibur bir an iç çekti, “Ben aslında sadece sihirliyim, yarıs atı değilim ama hadi bakalım,” diyerek arka ayaklarıyla gökyüzünü çizdi. Yarıs başlıyordu.

Parkur oldukça enteresandı. İlk durak “Unutkanlık Ormanı”ydı. Her adımda bir şey unutuluyordu. Faruk bir ara kendi adını unutacak gibi oldu ama “Faruk unutmaz, unutturur!” diyerek ilerledi. Essekalibur ise havaya bakarak siir okudu:

“Ben esegim ama yüregim geniş,

Faruk kosar, ben aheste is.”

İkinci durak “gecmisin Pazar Yeri”ydi. Burada herkes gecmiste pisman olduğu şeyleri satın alabiliyordu. Faruk neredeyse bir "2002 model sac stili" alıyordu ama son anda vazgeçti. “sağlık Bakanı gecmisle ilgilenmez, bugünü faruklar” dedi.

son durak “Zaman Duvarı”ydı. Bu duvarı asan, Farukzama’ya ulaşacaktı. Faruk, cebinden kücücük bir tüp çıkardı. İçinde “Faruk Terleri” vardı. Onları duvara sürünce zaman büküldü, duvar gıcırdadı ve icinden bir kapı açıldı. Tam o sırada Essekalibur hızlandı ama Faruk kapıdan geçti bile.

Farukzama'yı aldı, havaya kaldırdı. “Bugün de faruklandık!” dedi. Essekalibur geldi, alına bir öpücük kondurdu: “seninle yarışmak bile güzeldi, Faruk.” Ve ardından göğe yükselerek kayboldu.

Faruk eczanesine döndüğünde herkes onu alkısladı. Vatandaşlar sıraya girmisti. Herkes bir damla Farukzama almak istiyordu. Faruk iclerinden birini secti, yaşlı bir nineyi. “senin zamanın zaten çok güzel gecmis nine, ama simdi gelecege biraz faruk ekleyelim,” dedi.

Ve böylece Faruk, hem bakan hem kahraman hem de faruklugun vücut bulmus hali olarak bir kez daha tarihe adını yazdırdı.

son.

(Belki de degil. cünkü Faruk, hicbir zaman sadece bir hikâyeyle yetinmez.)